

[Svend Aage Jensby]

bistand inden for en fleksibel anvendelse af de gældende gebyrregler.

Det var den gestus, man dengang viste, og det fandt vi i Venstre var en urimelig og forkert attitude fra regeringens side. I det mindste måtte man fra en regerings side kunne sikre, at Tom Lisborg blev i stand til at få alle de akter, der har betydning for at vurdere hans sag, også det arveretlige problem, som i den sidste ende hænger i sagen. Desuden måtte vi mene, at regeringen ad diplomatisk vej over for det ventlingsindede land, som USA er, måtte kunne redressere fejlen i stedet for blot at henvise til, at Lisborg selv skulle køre sit løb med en beskedent økonomisk bistand efter gebyrregler.

Så må jeg også sige, at det forekom os lidt for meget juridisk og formalistisk at henvise til, at i øvrigt er det hele forældet efter danske regler. Det kan meget vel være, at det er forældet, men man skal jo altså gøre sig klart, hvilke juridiske hensyn der ligger bag vores forældelsesregler i dansk ret, nemlig at de tjener til at skabe klarhed og sikkerhed og sikre, at en fordringshaver ikke efter mange år pludselig kommer og gør et krav gældende, som han kunne have gjort gældende tidligere. Men det er jo ikke situationen for Tom Lisborgs vedkommende. Han kunne ikke gøre sit krav gældende, for først i 1991 opdagede han ved egen drift, hvilken fejl der var sket. Så det synes jeg nok var noget formalistisk.

Jeg vil gerne sige, at Venstre helt klart er principiel modstander af, at man i Folketinget skal lovgive ud fra enkeltsager. Desværre sker det, og mange af os bærer vel egentlig måske selv skylden for det, fordi man tager enkeltsager op. Men denne situation er så speciel, at vi ønsker, at mennesket skal gå frem for systemet. Det er nemlig ikke alene en økonomisk problemstilling, vi står over for, men også – som også justitsministeren var inde på – et rent menneskeligt aspekt, at Tom Lisborg i USA er blevet anset for at være arveberettiget efter en person, han overhovedet ikke kender, og uden nogen som helst egen skyld.

Regeringen må sørge for at få denne sag bragt ud af verden. Regeringen er i dag kommet med et godt bud på at få sagen næsten ryddet af vejen. Det synes vi er positivt. Alt andet ville nemlig have været uværdigt, for dette er et regeringsanliggende.

Men der mangler opklaring af en lille del, nemlig hvor ministeren slog stregen. Nu må vi i Retsudvalget se, hvor vi kan få adgang til de oplysninger, man kan skaffe om også dette sidste step, om udvalgsarbejdet kan bringe klarhed over det – det sidste problem med arveretten efter den rigtige far. Det ser vi frem til under udvalgsarbejdet, men jeg vil kvittere for, at regeringen her til sidst har ladet det menneskelige tælle mere end den kolde jura og systemet.

Udenrigsministeren (Erling Olsen, fg.):

Jeg vil blot til hr. Svend Aage Jensby sige, at det helt afgørende, som vi skal tage stilling til under udvalgsarbejdet, er, hvor stregen skal slås. Vi er kommet med et udspil, og så synes jeg i øvrigt, at det ville klæde Folketinget, om den videre debat kunne komme til at dreje sig om hr. Lisborg og ikke om, hvem af os der har gjort hvad på hvilket tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Ministeren satte i sit indlæg en grænse ved selve arven efter den retmæssige far. Jeg skal her sige – fordi Venstres ordfører også var inde på det – at forslaget, som det foreligger, ikke omtaler arvespørgsmålet. Forslaget går udelukkende ud på, at man retter den forbytning, der er sket, og at den danske stat afholder omkostningerne ved at få rettet denne fejl.

Birthe Hansen (SF):

Da mit partis ordfører, fru Ebba Strange, ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne kommentere forslaget.

Vi støtter også, at den danske stat går ind og sikrer, at Tom Lisborg kan få rettet fejlen ved de amerikanske retsinstanser og dér få fastslået, hvem der er eller var hans rigtige far.

Derimod mener vi ikke, at den danske stat derefter skal hjælpe ham med at forsøge at få sin fædrene arv. Vi ved godt, at det heller ikke er det, Fremskridtspartiet foreslår, men derimod, at Tom Lisborg skal have fuld kompensation for alle de udgifter, han har haft indtil nu.

Jeg må ærligt sige, at det ved vi ikke rigtig hvad vi skal gøre ved. Men jeg går ud fra, at det kommende udvalgsarbejde sammenholdt med de ord, justitsministeren kom med her fra talerstolen i dag, vil afklare det for os.